

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ТА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ**

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

**МАТЕРІАЛИ V ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ,
АСПРАНТІВ, ВИКЛАДАЧІВ ТА СПІВРОБІТНИКІВ**

(Суми, 20-21 квітня 2017 року)

**Суми
2017**

СУГЕСТИВНО-ПРАГМАТИЧНІ АСПЕКТИ В ПРЕДВИБОРЧИХ ПРОМОВАХ

Самошина Ю. С., студ.гр. ПР-32

Медвідь О. М., канд. філол. наук, доцент кафедри ГФ

Сугестія – це спосіб впливу, заснований на некритичному сприйнятті людиною отримуваної інформації; за Поршневим Б. Ф. сугестія це – «стимуляція до реакції, що може суперечити рефлексорній поведінці організму». За Л. Ільницькою, вербальний сугестивний вплив – це використання мови з метою:

- встановлення і підтримки психологічного контакту;
- приєднання до реальності суб'єкта;
- утилізації свідомості та отримання доступу до несвідомого.

Головне, на чому наголошують дослідники, це той факт, що сугестивний вплив спрямований на підсвідомість і діє на психіку людини поза рамками її раціонального мислення. Гіпнотична дія на реципієнта є однією із ознак будь-якого сугестивного тексту. Зокрема, ефективний маніпулятивний вплив вербальними засобами здійснюється через прийоми спрощення мислення, підміну системи поняттєвих значень і шкали оцінок, смислові світоглядні зміни, впливи на емоційну сферу, збільшення кількості інформації, частотність її представлення, особливі форми повідомлень, швидкість подачі сюжетів, кольоровий супровід, варіації сили і частоти звуків тощо.

За Клементовою О. В., сугестивний вербальний вплив може маскуватись уповільненням. Наприклад, при записі музичної мелодії на неї накладається та чи інша вербальна фраза, проте з уповільненням у 10-15 разів, при цьому текст буде ледь прослуховуватись у вигляді глухого шуму, виття, проте у реципієнта з'являться відповідні нав'язливі “власні” думки, оформлені у звичайний для людини вербальний спосіб. Застосовується також спектральне маскування на тлі музичного твору. Механізм впливу ґрунтується на тому, що в усіх біологічних об'єктів існує власний акустичний діапазон частот. Кожна клітина, орган, тканина тощо має такий діапазон. Під час сугестії можна його змінювати з метою найрізноманітніших ефектів: лікування, залякування, створення перехідних станів тощо. Важливу роль відіграє вербальний компонент і при застосуванні ментальної сугестії. Роль тексту в досягненні сугестивного ефекту може бути різною, але саме він є своєрідним

кодом, який запускає мозкові психофізіологічні механізми, що забезпечують виконання прищепленої програми поведінки. На наступному етапі реалізується вихід психонервового процесу на виконавчі системи організму. Як наслідок, поведінка, сприйняття, тілесні функції стають адекватними нав'язаній програмі, що врешті-решт стає реальністю. Зважаючи на широкий діапазон ефектів від подібних маніпулятивних впливів, гіпотетично тексти можуть бути якими завгодно, що власне і має місце в постгіпнотичному навіюванні. Регламентуються хіба що розмір та інтонація.

Цікаво, що в тих випадках, коли саме через текст здійснюється сугестивний вплив, у його структуру завжди закладається цілий комплекс виражальних засобів: повтори звуків, складів, слів, синонімічні ряди, рекурсивні конструкції тощо, що легко сприймаються візуально й на слух. Інша справа, що ефекти цих вербальних маніпуляцій позначаються на підсвідомому рівні і майже не контролюються.

Користуючись усіма рівнями сугестії політик може розраховувати на те, що його промова буде не тільки вдалою, а й матиме певний вплив на суспільну свідомість. Сугестивність тексту майже не помітна для пересічного реципієнта, тому й вплив вимірюється за максимальною шкалою. Вибудовуючи ієрархію рівнів сугестивної лінгвістики, потрібно мати на увазі, що сама сугестія – явище неоднозначне, хоча в будь-якому випадку йдеться про вплив на несвідоме.

1. Ільницька Л. Мовленнєві засоби підвищення ефективності сугестивного впливу / Л. Ільницька // Лінгвістика ХХІ ст.: нові дослідження і перспективи. – К. : Логос, 2007. – с. 127-135.
2. Поршнев Б. Ф. О начале человеческой истории. Проблемы палеопсихологии / Б. Ф. Поршнев. – М. : Мысль, 1974. – с. 487.
3. Клементова О. В. Лінгвістика ХХІ століття : нові дослідження і перспективи, 2009, № 3 – с. 142-145.
4. Медвідь О. М. Лінгвістичні засоби впливу на реципієнта (на матеріалі політдискурсу). О. М. Медвідь, А. О. Ходцева. Волинський національний університет імені Лесі Українки. – 2012.